

Erős István (szerk.): A szegedi gyógyszerészképzés és a Szegedi Gyógyszerésztudományi Kar története. Könyvismertetés

Erős István: A szegedi gyógyszerészképzés és a Szegedi Gyógyszerésztudományi Kar története. – *Istoria învățământului farmaceutic și a Facultății de Farmacie de la Szeged. Prezentare de carte.*
Cuvinte cheie: învățământ farmaceutic, istoria farmaciei.

Erős István: A szegedi gyógyszerészképzés és a Szegedi Gyógyszerésztudományi Kar története. – *History of the pharmaceutical teaching and of the Faculty of Pharmacy at Szeged. Book review.*
Keywords: pharmaceutical teaching, history of pharmacy.

Az Erős István professzor által szerkesztett kötet nemcsak a szegedi gyógyszerészképzésre vonatkozik, hanem az egyetemes magyar gyógyszerészet történetével kapcsolatos ismereteinket is gyarapítja.

A kötet első nagy fejezete az 1872 előtti magyarországi gyógyszerészképzési rendszertől kezdődően részletesen ismerteti a jogelődnek tekintett kolozsvári Ferenc József Tudományegyetemen folyó gyógyszerészképzést is. A Magyarországi Gyógyszerész Egyesület javaslatára bevezetett budapesti és kolozsvári gyakornoki tanfolyamon kívül, bemutatja a kolozsvári egyetem keretében létesített tangyógyszertárat, valamint a „gyógyszerészi műtan” oktatását, bevezetésének körülményeit és méltatja tanárainak tevékenységét egészen 1919-ig, amikor is a Ferenc József Tudományegyetemnek távoznia kellett Kolozsvárról. Végül egy rövid „budai intermezzo” után Szeged adott végleges otthont az egykori kolozsvári egyetemnek, az elmenekült tanároknak, hallgatóknak és így a gyógyszerészképzésnek is.

Az 1940. év történelmi fordulata változást hozott a Ferenc József Tudományegyetem életében, visszaköltözhetett Kolozsvárra, de Szegeden továbbra is folytatódhatott a gyógyszerészképzés az új egyetem keretében. A történeti áttekintést gazdag irodalmi utalásokat tartalmazó bibliográfia zárja.

Az egyetemnek Kolozsvárra való visszatérése, majd Orvosi Karának 1945-ben Marosvásárhelyre való költözése és 1948-ban a Gyógyszerészeti Kar megalakulása az 1872-ben beindult magyar tannyelvű gyógyszerészképzés folytatását jelenti, így lettek közösek gyökereink.

A kötet további fejezetei történelmi áttekintést adnak a szegedi gyógyszerészképzés 1940. év utáni eseményeiről. Részletes leírásukat találjuk a különböző rendeleteknek, szabályzatoknak, melyek a gyógyszerészképzés megreformálását eredményezték és végül egy önálló Kar megszervezéséhez vezettek. Az egyes intézetek megalakulásának körülményeiről, alapító tanárainak méltó megemlékezést olvashatunk. Az ötéves képzés tanrendjének ismertetése az oktatás menetének bemutatását szolgálja. A kezdeti nehézségek után a lépésről-lépésre történt változások, eredmények, sikerek biztosították a feltételeket, hogy az 1990-es években a szegedi Gyógyszerésztudományi Karnak a Magyar Akkreditációs Bizottság „kiváló” értékelést adott. Az azóta bevezetésre került új típusú szakképzés, a rezidensképzés

és a Doktori Iskola eredményei hozzájárultak ahhoz, hogy a 2006. évi újbóli akkreditáción is kiválósági tanusítványt szerezzen a Kar, majd 2007-ben a Felsőoktatási Minőségi Díj szervezeti egység kategóriájában ezüst fokozatot kapjon az Oktatási és Kulturális Minisztériumtól.

A könyv szerkesztője terjedelmes részt (108-250 oldal) biztosított a szegedi Gyógyszerésztudományi Kar mai intézeteinek bemutatására. A Gyógyszertechnológia, a Gyógyszerkémia, a Gyógyszerhatástani és Biofarmáciai, a Farmakognóziai, a Gyógyszeranalitikai, a Klinikai Gyógyszerészeti valamint a Gyógyszerfelügyeleti Intézet történetével kapcsolatban többek között részletesen olvashatunk az egyes intézetek múltjáról, egykori és mostani oktatóiról, tudományos munkásságukról, műszeres felszereltségükről, kutatói teljesítményükről, sikeres pályázataikról, nemzetközi kapcsolataikról, sőt jövőbeni terveikről is. Az egyes alfejezetek fényképein sok ismerőst fedezhetünk fel, hiszen a marosvásárhelyi Gyógyszerészeti Kar minden magyar oktatójának már személyes kapcsolata van a szegedi testvérintézetekkel és az utóbbi időben az EME Orvos- és Gyógyszerészeti Szakosztályának évi tudományos ülésén szegedi oktatók, tanárkollégáink mindig igen nivós továbbképző előadásokat tartanak.

Végül az utolsó fejezetekben a szegedi Gyógyszerésztudományi Karon doktori címet, illetve a PhD. fokozatot elnyertek névsorának közzétételére, a Kar adminisztrációját jelesen végző Dékáni Hivatal munkatársainak valamint a Hallgatói Önkormányzat feladatainak, tevékenységének bemutatására kerül sor.

Erős István professzor mint szerkesztő és a szerzők (Dombi György, Erős István, Falkay György, Fülöp Ferenc, Kata Mihály, Máthé Imre, Minker Emil, Orha Anita, Paál Tamás, Soós Gyöngyvér, Stájer Géza, Szabóné Révész Piroska és Zsoldos Ferencné) gondosan és kitűnően állították össze kötetüket, melyet minden marosvásárhelyi gyógyszerészkutató és hallgató figyelmébe ajánlok, hiszen közös gyökerünk megismerésén kívül egy eredményes gyógyszerészképzést folytató testvérintézet, a Szegedi Gyógyszerésztudományi Kar tanárainak, munkatársainak mindennapi munkáját ismerhetjük meg.

Péter H. Mária